

**Bryssel den 31 juli 2025
(OR. en)**

**11314/25
ADD 1**

**Interinstitutionellt ärende:
2025/0243 (NLE)**

**COPEN 201
DROIPEN 78
JAI 1041
ENV 705
RELEX 1010**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	29 juli 2025
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2025) 433 annex
Ärende:	BILAGOR till Förslag till rådets beslut om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön

För delegationerna bifogas dokument – COM(2025) 433 annex.

Bilaga: COM(2025) 433 annex

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 29.7.2025
COM(2025) 433 final

ANNEXES 1 to 2

BILAGOR

till

Förslag till rådets beslut

**om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om
straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön**

134:e mötet i ministerkommittén**(Luxemburg den 13–14 maj 2025)****Europarådets konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön****INGRESS**

Europarådets medlemsstater och övriga signatärer till denna konvention,

som erinrar om Reykjavik-förklaringen, som antogs vid det 4:e toppmötet mellan stats- och regeringscheferna i Europarådet (Reykjavik den 16–17 maj 2023), i vilken Europarådets stats- och regeringschefer förklarade att de var fast beslutna att stärka sitt arbete i Europarådet vad gäller människorättsaspekter på miljön, identifiera de utmaningar som den tredubbla världsomspännande krisen med föroreningar, klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald ger upphov till samt bidra till utvecklingen av gemensamma svar på detta,

som erinrar om konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (ETS nr 5, 1950) och dess protokoll, konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (ETS nr 104, 1979) och Europarådets landskapskonvention (ETS nr 176, 2000),

som beaktar den europeiska utlämningskonventionen (ETS nr 24, 1957) och dess protokoll, den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (ETS nr 30, 1959) och dess protokoll, den europeiska konventionen om brottmålsdoms internationella rättsverkningar (ETS nr 70, 1970), den europeiska konventionen om överförande av lagföring i brottmål (ETS nr 73, 1972), den straffrättsliga konventionen om korruption (ETS nr 173, 1999), 185), konventionen om it-relaterad brottslighet (ETS nr 2001, 198) och dess protokoll samt Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism (CETS nr 2005),

som beaktar konventionen om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (ETS nr 108, 1981) och protokollet om ändring av konventionen om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (CETS nr 223, 2018),

som erinrar om följande rekommendationer från ministerkommittén till Europarådets medlemsstater: rekommendation R (88) 18 om juridiska personers ansvar för brott som begås som ett led i utövandet av deras verksamhet, rekommendation R (96) 8 om brottsbekämpning i Europa i en föränderlig tid, rekommendation Rec(2001)11 om vägledande principer i kampen mot organiserad brottslighet, rekommendation CM/Rec(2014)7 om skydd av visselblåsare, rekommendation CM/Rec(2022)9 om skydd av vittnen och personer som samarbetar med rättsväsendet och rekommendation CM/Rec(2022)20 om mänskliga rättigheter och miljöskydd,

som erinrar om Europarådets ministerkommittés resolution (77) 28 om straffrättens bidrag till miljöskydd,

som erinrar om Europarådets parlamentariska församlings resolution 2398 (2021) och rekommendation 2213 (2021) ”Hantering av frågor om straffrättsligt och civilrättsligt ansvar i samband med klimatförändringar”, resolution 2477 (2023) och rekommendation 2246 (2023) ”väpnade konflikters inverkan på miljön” och rekommendation 2272 (2024) ”Integrering av människors rätt till en säker, ren, sund och hållbar miljö i Reykjavik-processen”, där staterna uppmanas att erkänna ekocid, som redan omfattas av lagstiftningen i vissa av Europarådets medlemsstater och som är under diskussion på internationell nivå,

som tar hänsyn till rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, där det fastställs viktiga normer för skyddet av de mänskliga rättigheterna och miljön,

som beaktar Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1203 av den 11 april 2024 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser och om ersättande av direktiven 2008/99/EG och 2009/123/EG,

som beaktar Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (1992) och konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (1998),

som beaktar Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (2000) och Förenta nationernas konvention mot korruption (2003),

som beaktar konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) (1973) och Förenta nationernas konvention om biologisk mångfald (1992),

som beaktar den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (Marpol, 1973) och dess protokoll, den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas-konventionen, 1974), Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos, 1982), konventionen om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar (1992) och den internationella Hongkongkonventionen om säker och miljöriktig fartygsåtervinning (2009),

som beaktar konventionen om fysiskt skydd av kärnämne och i dess ändrade lydelse (1979), konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar (1979), Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet (1987), Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall (1989), konventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang (1991), konventionen om kärnsäkerhet (1994), konventionen om säkerheten vid hantering av använt kärnbränsle och om säkerheten vid hantering av radioaktivt avfall (1997), Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar (2001) och Minamatakonventionen om kvicksilver (2013),

som erinrar om principerna i deklarationen från FN-konferensen om den mänskliga miljön (1972) och Förenta nationernas Riodeklaration om miljö och utveckling (1992),

som erinrar om Parisavtalet, som antogs vid den 21:a partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (COP 21) den 12 december 2015 och öppnades för undertecknande den 22 april 2016, klimatpakten från Glasgow, som antogs vid COP 26, resultatet av den första globala översyn som antogs vid COP 28 och den globala Kunming-Montreal-ramen för biologisk mångfald, som antogs av parterna i Förenta nationernas konvention om biologisk mångfald den 18 december 2022,

som erinrar om följande resolutioner från FN:s generalförsamling: A/RES/75/196 av den 16 december 2020 om förstärkning av Förenta nationernas program för brottsförebyggande och

straffrätt, särskilt dess kapacitet för tekniskt samarbete, A/RES/76/185 av den 16 december 2021 med titeln ”Förebyggande och bekämpande av miljöbrott”, A/RES/76/300 av den 28 juli 2022 med titeln ”Den mänskliga rättigheten till en ren, hälsosam och hållbar miljö”, A/RES/77/325 av den 25 augusti 2023 om bekämpning av olaglig handel med vilda djur och växter.

som erinrar om följande resolutioner från FN:s ekonomiska och sociala råd: resolution 2013/40 av den 25 juli 2013 om brottsförebyggande och straffrättsliga åtgärder mot olaglig handel med skyddade arter av vilda djur och växter, resolution 2008/25 av den 24 juli 2008 om internationellt samarbete för att förebygga och bekämpa olaglig internationell handel med skogsprodukter, inbegripet timmer, vilda djur och växter och andra biologiska resurser från skogen, och resolution 1996/10 av den 23 juli 1996 om straffrättens roll i skyddet av miljön,

som erinrar om Kyotoförklaringen om främjande av brottsförebyggande arbete, straffrätten och rättsstatsprincipen i syfte att uppnå målen för Agenda 2030 för hållbar utveckling, som antogs av FN:s fjortonde kongress om brottsförebyggande och straffrätt, som hölls i Kyoto, Japan, den 7–12 mars 2021,

som erinrar om följande resolutioner från partskonferensen för Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet: resolution 11/3 från oktober 2022 om resultaten av den gemensamma tematiska diskussionen i arbetsgruppen med regeringsexperten på tekniskt bistånd och arbetsgruppen för internationellt samarbete om tillämpningen av Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet för att förebygga och bekämpa gränsöverskridande organiserad brottslighet som påverkar miljön, resolution 31/1 från maj 2022 från kommissionen för brottsförebyggande och straffrätt om förstärkning av den internationella rättsliga ramen för internationellt samarbete för att förebygga och bekämpa olaglig handel med vilda djur och växter samt resolution 10/6 från oktober 2020 om förebyggande och bekämpning av brott som påverkar miljön och som omfattas av Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

som erkänner staternas primära roll och ansvar när det gäller att fastställa sin politik och sina strategier för att förebygga och bekämpa miljöbrott,

som beaktar befintlig forskning om kostnaderna för miljöbrott,

som erkänner att organiserad miljöbrottsverksamhet hindrar och undergräver staternas insatser för att skydda miljön, främja rättsstatsprincipen och uppnå en hållbar utveckling,

som erkänner att miljöbrott har en negativ inverkan på ekonomier, folkhälsa, människors säkerhet, livsmedelstrygghet, försörjningsmöjligheter och livsmiljöer,

som erkänner den grundläggande roll som ett effektivt internationellt samarbete spelar för att förebygga och bekämpa miljöbrott och mot den bakgrunden erkänner vikten av att ta itu med, hantera och effektivt möta internationella utmaningar och hinder som står i vägen för sådant samarbete,

som också erkänner de viktiga bidragen från andra berörda parter, däribland den privata sektorn, det civila samhället, icke-statliga organisationer, medier, den akademiska världen och forskarvärlden, när det gäller att förebygga och bekämpa miljöbrott,

som även erkänner att det civila samhället, inbegripet icke-statliga miljöorganisationer, spelar en viktig roll på miljöskyddsområdet när det gäller att bidra till att öka allmänhetens medvetenhet om miljöfrågor och förebygga och upptäcka miljöbrott,

som erkänner vikten av att juridiska personer visar tillbörlig omsorg när det gäller att säkra skyddet av miljön och förebygga miljöbrott,

som erkänner att miljöbrott i allt högre grad har extraterritoriella verkningar och tar formen av internationell olaglig handel, vilket tillsammans med den allt snabbare miljöförstöringen (klimatförändringar, urholkning av den biologiska mångfalden, utarmning av naturresurser, förstörelse av livsmiljöer osv.) gör att det behövs allmänna straffrättsliga miniminormer som en del av en gemensam och samarbetsinriktad internationell ram,

som erkänner att miljöbrott kan ta sig många former som lagstiftningen behöver identifiera, definiera och kriminalisera på ett tydligt, effektivt och proportionerligt sätt, med full respekt för legalitetsprincipen,

som erkänner att vissa uppsåtliga handlingar som omfattas av denna konvention kan orsaka särskilt allvarliga skador på miljön och att detta bör erkännas som ett särskilt allvarligt brott, har enats om följande:

Kapitel I – Syfte, tillämpningsområde, definitioner och icke-diskriminering

Artikel 1 – Konventionens syfte

1. Syftet med denna konvention är att
 - (a) effektivt förebygga och bekämpa miljöbrott,
 - (b) främja och stärka nationellt och internationellt samarbete mot miljöbrott,
 - (c) fastställa minimiregler för att vägleda stater i deras nationella lagstiftning,och därigenom främja och förbättra skyddet av miljön.
2. Genom denna konvention inrättas en särskild övervakningsmekanism för att säkerställa att parterna tillämpar dess bestämmelser på ett effektivt sätt.

Artikel 2 Konventionens tillämpningsområde

1. Denna konvention ska tillämpas på förebyggande, upptäckt, utredning, lagföring och påföljder för brott som definieras i denna konvention.
2. Denna konvention ska tillämpas i fredstid och i situationer av väpnad konflikt, krig eller ockupation.

Artikel 3 – Definitioner

I denna konvention avses med

- (a) *olaglig*: överträdelse av en nationell lag, en förordning, en administrativ bestämmelse eller ett myndighetsbeslut som syftar till att skydda miljön. Handlandet ska vara olagligt även om den utförs med tillstånd från en behörig myndighet i en part, om tillståndet erhållits på bedrägligt sätt, eller genom korruption, utpressning eller tvång.
- (b) *vatten*: alla kategorier av ytvatten, inklusive floder, sjöar, vatten i övergångszon, kustvatten, alla grundvattenförekomster och alla marina vatten, inbegripet oceaner och hav.
- (c) *ekosystem*: dynamiskt komplex av växt-, svamp-, djur- och mikroorganismssamhällen och deras icke-levande miljö, vilka interagerar som en funktionell enhet; det omfattar livsmiljötyper, livsmiljöer för arter och artpopulationer.
- (d) *avfall*: varje ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med, avser att göra sig av med eller är skyldig att göra sig av med.

Artikel 4 – Principen om icke-diskriminering

Parternas genomförande av bestämmelserna i denna konvention ska säkerställas utan diskriminering på grund av bland annat kön, ras, hudfärg, språk, ålder, religion, politisk eller annan åskådning, nationellt eller socialt ursprung, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, sexuell läggning, hälsotillstånd, funktionshinder eller annan status.

Kapitel II – Integrerad politik och datainsamling

Artikel 5 – Övergripande och samordnad politik

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder som krävs för att anta och genomföra en effektiv, heltäckande och samordnad politik som omfattar lämpliga åtgärder för att förebygga och bekämpa brott som definieras i denna konvention.
2. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder som krävs för att inrätta lämpliga mekanismer för samordning och samarbete på strategisk och operativ nivå mellan alla sina behöriga myndigheter som arbetar med att förebygga och bekämpa brott som definieras i denna konvention. Sådana mekanismer ska syfta till att
 - (a) säkerställa en gemensam förståelse av förhållandet mellan straffrättslig och administrativ tillämpning och att anta gemensamma prioriteringar och gemensam praxis,
 - (b) utbyta information för strategiska och operativa ändamål inom gränserna för nationell rätt, inbegripet dataskyddsregler, och
 - (c) utbyta bästa praxis.
3. Parterna ska överväga att utse eller inrätta ett eller flera officiella organ med ansvar för samordning, genomförande, övervakning och utvärdering av politik och åtgärder för att förebygga och bekämpa brott som definieras i denna konvention, med beaktande av deras konstitutionella traditioner, rättssystem och nationella förhållanden.
4. Åtgärder som vidtas i enlighet med denna artikel ska involvera alla relevanta aktörer, såsom statliga organ, nationella, regionala och lokala parlament och myndigheter, inbegripet domstolsväsendet, allmänna åklagare, brottsbekämpande organ samt, i förekommande fall, icke-statliga organisationer och andra relevanta organisationer och enheter.
5. Parterna ska överväga att utse specialiserade utredningsenheter, åklagare och domare till att arbeta med att förebygga, utreda, lagföra och pröva brott som definieras i denna konvention, med beaktande av deras konstitutionella traditioner, rättssystem och nationella förhållanden och med vederbörlig hänsyn till de regler som styr rättstillämparnas ställning och funktioner.

Artikel 6 Nationell strategi

Parterna ska vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder för att upprätta och offentliggöra en nationell strategi för att förebygga och bekämpa brott som definieras i denna konvention, som omfattar

- (a) målen och prioriteringarna för den nationella politiken på detta område,
- (b) de behöriga myndigheternas roll och ansvar,

- (c) de resurser som behövs och hur specialisering hos yrkesverksamma inom brottsbekämpning ska stödjas,
- (d) arrangemang för regelbunden utvärdering av huruvida målen för en sådan nationell strategi uppnås. och
- (e) bistånd från internationella nätverk som hanterar frågor som är direkt relevanta för att förebygga och bekämpa brott som definieras i denna konvention och därmed sammanhängande överträdelser.

Artikel 7 – Resurser

Parterna ska avsätta lämpliga ekonomiska och mänskliga resurser för att förebygga och bekämpa brott som definieras i denna konvention.

Artikel 8 – Utbildning av yrkesutövare

1. Parterna ska tillhandahålla lämplig och regelbunden sektorsövergripande, teknisk och juridisk utbildning för berörda yrkesutövare som arbetar med att förebygga, upptäcka, utreda, lagföra och pröva brott som definieras i denna konvention, med vederbörlig hänsyn till de regler som styr rättstillämparnas ställning och funktioner.
2. Parterna ska uppmuntra införandet av instruktioner om samordnat samarbete mellan olika organ i samband med den utbildning som avses i punkt 1 i denna artikel för att möjliggöra en övergripande och välvägd hantering av hänskjutanden i mål rörande brott som definieras i denna konvention.

Artikel 9 – Utbyte av data och forskning

1. För genomförandet av denna konvention ska parterna åta sig att
 - (a) regelbundet samla in relevanta statistiska uppgifter om fall rörande brott som definieras i denna konvention, och
 - (b) främja forskning på området miljöbrott för att studera dess bakomliggande orsaker och effekter, förekomst och antal fällande domar samt verkan av de åtgärder som vidtas för att genomföra denna konvention.
2. Parterna ska förse den partskommitté som avses i artikel 46 i denna konvention med den information som samlats in i enlighet med denna artikel.
3. Parterna ska vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder för att säkerställa att den information som samlas in i enlighet med denna artikel är tillgänglig för allmänheten.

Kapitel III – Förebyggande

Artikel 10 – Allmänna skyldigheter

Parterna ska vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder för att förhindra att en fysisk eller juridisk person begår ett brott som definieras i denna konvention, där så är lämpligt i samarbete med det civila samhället och icke-statliga organisationer.

Artikel 11 – Informationskampanjer

1. Parterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att främja eller organisera informations- och upplysningskampanjer om förebyggande och bekämpning av miljöbrott, där så är lämpligt i samarbete med det civila samhället och icke-statliga organisationer.

2. Parterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa en bred spridning bland allmänheten av information om tillgängliga åtgärder för att förhindra brott som definieras i denna konvention.

Kapitel IV – Materiell straffrätt

Avsnitt 1 – Föroreningar, produkter och ämnen

Artikel 12 – Brott rörande olaglig förorening

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olagligt och avsiktligt avgivande, utsläpp eller tillförande av en mängd material eller ämnen, energi eller joniserande strålning till luft, mark eller vatten, som orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

Artikel 13 – Brott i samband med utsläppande på marknaden av produkter som strider mot miljökraven

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olagligt och avsiktligt utsläppande på marknaden, i strid med ett förbud eller annat krav som syftar till att skydda miljön, av en produkt, vars användning leder till avgivande, utsläpp eller införande av en mängd material eller ämnen, energi eller joniserande strålning i luft, mark eller vatten, som orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter till följd av att produkten används i större skala, det vill säga att produkten används av flera användare, oavsett deras antal.

Artikel 14 – Brott i samband med kemiska ämnen

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig tillverkning, utsläppande och tillhandahållande på marknaden, import, export eller användning av reglerade kemiska ämnen, varken för sig, i blandningar eller som beståndsdelar i varor, när ett sådant handlande är förbjudet enligt nationell lagstiftning som syftar till att skydda miljön och orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
2. Parterna kan fastställa vilka nationella bestämmelser som de avser att tillämpa i enlighet med punkt 1 i denna artikel och anmäla dessa till sekretariatet.

Artikel 15 – Brott i samband med radioaktivt material eller radioaktiva ämnen

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig tillverkning, produktion, bearbetning, hantering, användning, innehav, lagring, transport, import, export eller bortskaffande av radioaktivt material eller radioaktiva ämnen, när sådant handlande orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

Artikel 16 – Brott i samband med kvicksilver

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig tillverkning, användning, lagring, import eller export av kvicksilver, kvicksilverföreningar och kvicksilverblandningar samt produkter med kvicksilver tillsatt som orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

Artikel 17 – Brott i samband med ozonnedbrytande ämnen

Parterna ska vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig produktion, utsläppande på marknaden, import, export, användning eller utsläpp av ozonnedbrytande ämnen, eller produktion, utsläppande på marknaden, import eller export av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av sådana ämnen.

Artikel 18 – Brott i samband med fluorerade växthusgaser

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig produktion, utsläppande på marknaden, import, export, användning eller utsläpp av fluorerade växthusgaser eller utsläppande på marknaden eller import av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av sådana gaser.

Avsnitt 2 – Avfall

Artikel 19 – Brott i samband med olaglig insamling, behandling, transport, återvinning, bortskaffande eller överföring av avfall

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig insamling, behandling, transport, återvinning eller bortskaffande av avfall, övervakning av sådan verksamhet och efterbehandling av platser för bortskaffande av avfall, inbegripet åtgärder som vidtas i egenskap av handlare eller mäklare (avfallshantering), när detta handlande
 - (a) avser farligt avfall enligt definitionen i nationell lagstiftning och när det rör sig om en icke försumbar mängd, eller
 - (b) avser annat avfall än det som avses i punkt 1 a i denna artikel och orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
2. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig gränsöverskridande överföring av avfall, när överföringen omfattar en icke försumbar mängd, oavsett om den utförs i en enda transport eller i flera transporter som förefaller vara kopplade till varandra.

Avsnitt 3 – Anläggningar

Artikel 20 – Brott i samband med olaglig drift eller stängning av en anläggning där farlig verksamhet bedrivs

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig drift eller stängning av en anläggning där farlig verksamhet bedrivs, om ett sådant handlande orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
2. Parterna kan fastställa vilka nationella bestämmelser som de avser att tillämpa i enlighet med punkt 1 i denna artikel och anmäla dessa till sekretariatet.

Artikel 21 – Brott i samband med olaglig drift eller stängning av en anläggning som involverar farliga ämnen

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig drift eller stängning av en anläggning där farliga ämnen eller blandningar lagras eller används, om ett sådant

handlande orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

2. Parterna kan fastställa vilka nationella bestämmelser som de avser att tillämpa i enlighet med punkt 1 i denna artikel och anmäla dessa till sekretariatet.

Avsnitt 4 – Fartyg

Artikel 22 – Brott rörande olaglig återvinning av fartyg

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig underlåtenhet från en fartygsägare att efterleva gällande krav vad gäller återvinning av ett fartyg vid fartygsåtervinningsanläggningar som uppfyller miljönormerna.

Artikel 23 – Brott i samband med utsläpp av förorenande ämnen orsakade av fartyg

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olagliga och avsiktliga utsläpp av förorenande ämnen från fartyg, om detta beteende orsakar kan orsaka försämrad vattenkvalitet eller vålla skada för den marina miljön.

Avsnitt 5 – Naturresurser

Artikel 24 – Brott i samband med olagligt uttag av ytvatten eller grundvatten

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olagligt och avsiktligt uttag av ytvatten eller grundvatten som orsakar eller kan orsaka väsentlig skada på ytvattenförekomsternas ekologiska status eller potential eller på grundvattenförekomsternas kvantitativa status.

Artikel 25 – Brott i samband med handel med olagligt avverkat timmer

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olagligt och avsiktligt utsläppande på marknaden av timmer från olaglig avverkning eller av produkter som härrör från sådant timmer, utom när handlandet avser en försumbar mängd.

Artikel 26 – Brott i samband med olaglig gruvdrift

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig gruvdrift som förutsätter en miljökonsekvensbedömning eller motsvarande miljöförfarande enligt nationell lagstiftning, när verksamheten bedrivs utan lagstadgat tillstånd med avseende på miljöaspekter enligt nationell rätt, när handlande orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
2. Parterna kan fastställa vilka nationella bestämmelser som de avser att tillämpa i enlighet med punkt 1 i denna artikel och anmäla dessa till sekretariatet.

Avsnitt 6 – Biodiversitet

Artikel 27 – Brott i samband med olagligt dödande, förstörelse, tagande i besittning och innehav av vilda djur och växter

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olagligt och avsiktligt dödande, förstörelse, insamling eller innehav av ett eller flera exemplar av skyddade vilda djur eller växter, inbegripet insamling eller innehav

av delar eller produkter av exemplar, utom när handlingen avser en försumbar mängd av sådana exemplar, i förekommande fall med beaktande av artens bevarandestatus.

Artikel 28 – Brott i samband med olaglig handel med skyddade vilda djur och växter

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera försäljning eller utbudande till försäljning av ett eller flera exemplar av skyddade vilda djur eller växter eller delar eller produkter av skyddade vilda djur eller växter, eller delar av eller produkter av dessa, utom när handlingen avser en försumbar mängd sådana exemplar, i förekommande fall med beaktande av artens bevarandestatus.
2. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig gränsöverskridande handel med ett eller flera exemplar av skyddade vilda djur eller växter försäljning eller utbudande till försäljning av ett eller flera exemplar av skyddade vilda djur eller växter eller delar eller produkter av skyddade vilda djur eller växter, utom när handlingen avser en försumbar mängd sådana exemplar, i förekommande fall med beaktande av artens bevarandestatus.

Artikel 29 – Brott i samband med olaglig försämring av livsmiljöer inom ett skyddat område

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olagligt och avsiktligt orsakande av en försämring av en livsmiljö inom ett skyddat område eller en störning av skyddade djurarter inom ett skyddat område, enligt definitionen i nationell lagstiftning, om denna försämring eller störning är betydande.
2. Parterna får ange livsmiljöer inom ett skyddat område och skyddade djurarter som de beslutar att låta omfattas av punkt 1 i denna artikel och anmäla dem till sekretariatet.

Artikel 30 – Brott i samband med invasiva främmande arter

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att som ett brott enligt sin nationella lagstiftning definiera olaglig och avsiktlig införsel till det nationella territoriet, utsläppande på marknaden, hållande, uppfödning, transport, användning, utbyte, reproduktion, odling, utsättning i miljön eller spridning av invasiva främmande som i nationell rätt definieras som problematiska för miljön, när sådant handlande orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

Avsnitt 7 – Särskilt grovt brott

Artikel 31 – Särskilt grovt brott

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att fastställa att något av de brott som definieras i denna konvention utgör ett särskilt allvarligt brott, om det begås uppsåtligt och när brottet orsakar förstörelse eller vållar oåterkallelig, omfattande och väsentlig skada eller leder till långvarig, utbredd och väsentlig skada på ett ekosystem av betydande storlek eller miljövärde, på en livsmiljö inom ett skyddat område eller på luft-, mark- eller vattenkvaliteten.

Avsnitt 8 – Allmänna straffrättsliga bestämmelser

Artikel 32 – Anstiftan, medhjälp och försök

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att fastställa att olaglig anstiftan eller medhjälp till de brott som definieras denna konvention utgör ett brott.
2. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att fastställa att olagliga och avsiktliga försök att begå de brott som definieras artiklarna 12–21, 23–25, 28.2 och 30 i denna konvention utgör ett brott.
3. Parterna ska överväga att vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att fastställa att olagliga och avsiktliga försök att begå de brott definieras i artiklarna 27 och 28.1 i denna konvention utgör ett brott.

Artikel 33 – Behörighet

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som är krävs för att avgöra behörighet med avseende på varje brott som definieras denna konvention, när brottet begås
 - (a) på deras territorium,
 - (b) ombord på ett fartyg som för deras flagg,
 - (c) ombord på ett luftfartyg som är registrerat enligt deras lagstiftning eller
 - (d) av en av deras medborgare.
2. Parterna ska överväga att vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att fastställa behörighet med avseende på varje brott som definieras denna konvention, när brottet begås mot en av deras medborgare.
3. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att fastställa behörighet med avseende på varje brott som definieras denna konvention, när de påstådda gärningsmännen befinner sig på deras territorium och inte kan utlämnas till en annan stat enbart på grundval av deras nationalitet.
4. Om fler än en part hävdar behörighet med avseende på ett misstänkt brott som definieras i denna konvention ska de berörda parterna, i lämpliga fall, samråda i syfte att fastställa den lämpligaste jurisdiktionen för lagföring.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av allmänna folkrättsliga regler ska denna konvention inte utesluta någon straffrättslig behörighet som utövas av en part i enlighet med dess inhemska lagstiftning.

Artikel 34 – Juridiska personers ansvar

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för brott som definieras i denna konvention, när brottet har begåtts till fördel för den juridiska personen av en fysisk person som agerat antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och som har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på
 - (a) befogenhet att representera den juridiska personen,
 - (b) befogenhet att ta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
 - (c) en befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.
2. Förutom i de fall som anges i punkt 1 i denna artikel ska parterna vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder för att säkerställa att en juridisk person kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som utförs av en fysisk person som avses i punkt

1 i denna artikel har gjort det möjligt för en fysisk person som handlar på den juridiska personens vägnar att begå ett brott som definieras i denna konvention till den juridiska personens vinning.

3. Med förbehåll för partens rättsliga principer kan en juridisk persons ansvar vara straffrättsligt, civilrättsligt eller administrativt.
4. Detta ansvar ska inte inverka på det straffrättsliga ansvaret för den fysiska person som har begått brottet.

Artikel 35 – Påföljder och åtgärder

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att säkerställa att de brott som definieras i denna konvention, när de begås av fysiska personer, beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande påföljder som tar hänsyn till brottets allvar. De tillgängliga påföljderna ska omfatta fängelse och får även omfatta monetära påföljder.
2. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att säkerställa att juridiska personer som hålls ansvariga i enlighet med artikel 34 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, som ska innefatta straffrättsliga eller administrativa monetära påföljder och som får innefatta andra sanktioner, såsom
 - (a) näringsförbud,
 - (b) framtagna av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
 - (c) uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inbegripet anbudsförfaranden, bidrag och koncessioner, och återkallande av tillstånd och auktorisationer,
 - (d) rättslig övervakning,
 - (e) ett rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
 - (f) indragning, återkallelse eller upphävande av tillstånd eller auktorisationer att bedriva verksamhet som resulterade i det berörda brottet,
 - (g) om det finns ett allmänintresse, offentliggörande av hela eller delar av ett rättsligt avgörande som rör ett miljöbrott, utan att det påverkar bestämmelserna om integritet eller uppgiftsskydd, eller
 - (h) en skyldighet att införa system för tillbörlig aktsamhet för att förbättra efterlevnaden av miljönormer.
3. Parterna ska i största möjliga utsträckning inom sina nationella rättssystem vidta de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som krävs för att möjliggöra frysning, beslag och förverkande av
 - (a) hjälpmedel, dvs. egendom som på något sätt, helt eller delvis, använts eller varit avsedd att användas för att begå ett eller flera brott som fastställts i enlighet med denna konvention, och
 - (b) vinning av brott som definieras i denna konvention, eller egendom vars värde motsvarar sådan vinning.
4. Parterna ska överväga att vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder, i enlighet med sin nationella lagstiftning, för att bland de påföljder och åtgärder som är tillämpliga på fysiska och juridiska personer inkludera återställande av miljön i enlighet med följande bestämmelser:

- (a) Den behöriga myndigheten får på vissa villkor beordra att miljön återställs i samband med ett brott som definieras i denna konvention. and
- (b) Den behöriga myndigheten kan göra ett beslut om återställande av miljön som inte har efterlevts verkställbart på bekostnad av den person som beslutet gäller, eller så kan den berörda personen som alternativ eller komplement åläggas andra straffrättsliga eller icke-straffrättsliga påföljder.

Artikel 36 – Försvårande omständigheter:

1. Parterna ska vidta de nödvändiga lagstiftningsåtgärder som krävs för att säkerställa att en eller flera av följande omständigheter, i den mån de inte redan ingår i brottsrekvisiten, i enlighet med relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning kan beaktas som försvårande omständigheter vid fastställandet av påföljderna för de brott som definieras i denna konvention, nämligen att
 - (a) brottet orsakade allvarlig och utbredd, eller allvarlig och långvarig, eller allvarlig och oåterkallelig skada på ett ekosystem,
 - (b) brottet begicks inom ramen för en kriminell organisation,
 - (c) brottet innefattade att gärningsmannen använde falska eller förfälskade handlingar,
 - (d) brottet begicks av en eller flera offentliga tjänstemän i samband med tjänsteutövning,
 - (e) gärningsmannen tidigare har fällts för ett brott som definieras i denna konvention, eller
 - (f) brottet genererade, eller förväntades generera, betydande ekonomiska fördelar, eller ledde till undvikande av betydande utgifter, direkt eller indirekt, i den mån sådana fördelar eller utgifter kan fastställas.
2. Den försvårande omständighet som avses i punkt 1 a i denna artikel ska inte tillämpas på det brott som avses i artikel 31 i denna konvention.

Artikel 37 – Tidigare domar som meddelats av en annan part

Parterna ska vid bestämmandet av påföljderna överväga att vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder för att ge möjlighet att beakta lagakraftvunna domar som meddelats av en annan part i samband med brott som fastställts i enlighet med denna konvention.

Kapitel V – Utredning, lagföring och processrätt

Artikel 38 – Inledande och fortsättning av förfaranden

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att säkerställa att utredningar av eller åtal för brott som definieras i denna konvention inte betingas av en anmälan och att förfarandet kan fortsätta även om anmälan tas tillbaka.

Artikel 39 – Rätt att delta i förfarandet

Parterna ska överväga att vidta de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som krävs, i enlighet med sin inhemska lagstiftning, för att ge personer som har ett tillräckligt intresse eller hävdar att en rättighet har kränkts, liksom icke-statliga miljöskyddsorganisationer, rätt att delta i straffrättsliga förfaranden avseende brott som definieras i denna konvention, i den mån dessa processuella rättigheter för sådana personer och organisationer föreskrivs i parternas

nationella rättssystem i förfaranden rörande andra brott, till exempel för en civilrättslig part i ett brottmål.

Kapitel VI – Internationellt samarbete

Artikel 40 – Internationellt samarbete på straffrättens område

1. Parterna ska samarbeta med varandra i enlighet med bestämmelserna i denna konvention och genom tillämpning av relevanta internationella och regionala instrument om straffrättsligt samarbete och arrangemang som överenskommits på grundval av enhetlig eller ömsesidig lagstiftning och interna lagar, i största möjliga utsträckning i syfte att
 - (a) förebygga, bekämpa och lagföra brott som definieras i denna konvention, inbegripet frysning, beslag och förverkande,
 - (b) skydda och bistå vittnen och personer som anmäler brott som definieras i denna konvention och samarbetar med rättsväsendet,
 - (c) utreda eller inleda förfaranden gällande brott som definieras i denna konvention, och
 - (d) verkställa relevanta brottmålsdomar som meddelats av parternas rättsliga myndigheter.
2. Om en part som gör utlämning eller ömsesidig rättslig hjälp i brottmål beroende av att det finns ett fördrag mottar en begäran om utlämning eller rättslig hjälp i brottmål från en part med vilken den inte har något sådant fördrag, får den, i full överensstämmelse med sina skyldigheter enligt internationell rätt och på de villkor som föreskrivs i den anmodade partens inhemska lagstiftning, betrakta denna konvention som rättslig grund för utlämning eller ömsesidig rättslig hjälp i brottmål med avseende på de brott som definieras i denna konvention och får i tillämpliga delar tillämpa artiklarna 16 och 18 i Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet i detta syfte.

Artikel 41 – Information

1. En part får, inom ramen för sin interna lagstiftning och utan föregående begäran, till en annan part överlämna information som erhållits inom ramen för dess egna utredningar, om den anser att ett utlämnande av sådan information skulle kunna hjälpa den mottagande parten att förhindra brott som definieras i denna konvention eller att inleda eller genomföra utredningar eller förfaranden som rör sådana brott, eller att utlämnandet kan leda till en begäran om samarbete från den parten enligt artikel 40 i denna konvention.
2. En part som mottar information i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska översända denna information till sina behöriga myndigheter så att förfaranden kan inledas om informationen anses relevant, eller kan komma att beaktas i relevanta civilrättsliga och straffrättsliga förfaranden.
3. Den part som tillhandahåller informationen får, i enlighet med sin nationella lagstiftning, ställa villkor för den mottagande partens användning av informationen. Den mottagande parten ska vara bunden av dessa villkor.

Artikel 42 – Skydd av personuppgifter

En parts överföring av personuppgifter i enlighet med artiklarna 40 och 41 i denna konvention får endast ske om villkoren i tillämplig lagstiftning och internationella avtal om skydd av personuppgifter är uppfyllda.

Kapitel VII – Skyddsåtgärder

Artikel 43 – Brottsoffrets ställning i brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden

1. Parterna ska vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att skydda brottsoffrens rättigheter och intressen i alla skeden av brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden, i enlighet med sin nationella lagstiftning, särskilt genom att
 - (a) informera dem om deras rättigheter och om de tjänster som står till deras förfogande och, på begäran, om uppföljningen av deras anmälan, anklagelser som beaktats och läget i det straffrättsliga förfarandet, såvida inte en korrekt handläggning av ärendet i undantagsfall kan påverkas negativt av en sådan underrättelse, samt om deras roll inom denna ram och utfallet av förfarandet,
 - (b) göra det möjligt för dem att, på ett sätt som är förenligt med de processuella reglerna i nationell rätt, höras, lägga fram bevis och välja hur de ska få sina synpunkter, behov och farhågor framlagda och behandlade, direkt eller genom en mellanhand,
 - (c) förse dem med lämpliga stödtjänster så att deras rättigheter och intressen vederbörligen presenteras och beaktas, och
 - (d) säkerställa att åtgärder finns tillgängliga för att skydda brottsoffer och deras familjemedlemmar från sekundär och upprepad viktimisering, hot och vedergällning.
2. Parterna ska vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att säkerställa att brottsoffer från och med sin första kontakt med de behöriga myndigheterna har tillgång till information om relevanta rättsliga och administrativa förfaranden.
3. Parterna ska säkerställa att brottsoffer har tillgång till rättshjälp när de är parter i straffrättsliga förfaranden. De villkor eller processrättsliga regler enligt vilka brottsoffren har tillgång till rättshjälp ska fastställas i inhemsk rätt.
4. Parterna ska vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att säkerställa att offer för ett brott som definieras i denna konvention och som begåtts på en annan parts territorium än den där de är bosatta kan göra en anmälan till de behöriga myndigheterna i den stat där de är bosatta om de inte kan göra detta i den part där brottet begicks eller, när det gäller ett grovt brott i den mening som avses i den partens inhemska lagstiftning, om de inte vill göra det.
5. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som krävs för att ge medlemmar i grupper, stiftelser, föreningar eller statliga eller icke-statliga organisationer möjlighet att bistå och/eller stödja brottsoffren med deras samtycke under straffrättsliga förfaranden rörande de brott som definieras i denna konvention, såvida inte ett motiverat beslut har fattats om motsatsen.

Artikel 44 – Vittnnesskydd

1. Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som krävs för att tillhandahålla ett effektivt och lämpligt skydd mot alla former av eventuella repressalier eller hot mot vittnen i straffrättsliga förfaranden som rör brott som definieras i konventionen och, i förekommande fall, ett motsvarande skydd för vittnens anhöriga och andra närstående.
2. Punkt 1 i denna artikel ska också tillämpas på brottsoffer i den mån de är vittnen.

Artikel 45 – skydd för personer som anmäler brott eller samarbetar med rättsväsendet

Parterna ska vidta de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som krävs för att tillhandahålla ett effektivt och lämpligt skydd för dem som anmäler brott som definieras i denna konvention eller på annat sätt samarbetar med utrednings- eller lagföringsmyndigheterna.

Kapitel VIII – Övervakningsmekanism

Artikel 46 – Partskommittén

1. Partskommittén ska bestå av företrädare för parterna i denna konvention.
2. Partskommittén ska sammankallas av Europarådets generalsekreterare. Dess första möte ska hållas inom ett år efter det att denna konvention har trätt i kraft med avseende på den 10:e signatären som har ratificerat den. Den ska därefter sammanträda närhelst minst en tredjedel av parterna eller generalsekreteraren begär det.
3. Partskommittén ska anta sin egen arbetsordning.
4. Parter som inte är medlemmar i Europarådet ska bidra till finansieringen av partskommitténs verksamhet. Bidraget från en part som inte är medlem i Europarådet ska fastställas gemensamt av ministerkommittén och den berörda parten.

Artikel 47 – Övriga företrädare

1. Europarådets parlamentariska församling, kommissionsledamoten med ansvar för mänskliga rättigheter, Europeiska kommittén för brottsfrågor (CDPC) samt andra relevanta mellanstatliga kommittéer från Europarådet ska var för sig utse en företrädare till partskommittén.
2. Ministerkommittén får uppmana Europarådets övriga organ att utse en företrädare till partskommittén efter samråd med kommittén.
3. Företrädare för det civila samhället, särskilt icke-statliga organisationer, får delta som observatörer i partskommittén i enlighet med det förfarande som fastställs i Europarådets relevanta regler.
4. Företrädare som utses enligt punkterna 1–3 i denna artikel ska delta i partskommitténs möten utan rösträtt.

Artikel 48 – Partskommitténs uppgifter

1. Partskommittén ska övervaka genomförandet av denna konvention. Förfarandet för utvärdering av genomförandet av denna konvention ska fastställas i partskommitténs arbetsordning.
2. Partskommittén ska underlätta insamling, analys och utbyte av information, erfarenheter och god praxis mellan stater för att förbättra deras kapacitet att skydda miljön genom straffrättsliga bestämmelser.

3. Partskommittén ska också, när så är lämpligt,
 - (a) underlätta den faktiska användningen och tillämpningen av denna konvention, också genom identifiering av eventuella problem och effekterna av eventuella förklaringar eller förbehåll som gjorts enligt denna konvention, och
 - (b) yttra sig om frågor som rör tillämpningen av denna konvention och underlätta utbytet av information om viktig rättslig, politisk och teknisk utveckling.
4. Partskommittén ska bistås av Europarådets sekretariat vid utförandet av sina uppgifter enligt denna artikel.
5. Europarådets kommitté för brottsfrågor ska regelbundet informeras om den verksamhet som nämns i punkterna 1–3 i denna artikel.

Kapitel IX – Förhållandet till andra folkrättsliga källor

Artikel 49 – Förhållandet till andra folkrättsliga källor

1. Denna konvention ska inte påverka rättigheter och skyldigheter som följer av internationell sedvanerätt och andra internationella konventioner i vilka parterna i denna konvention är eller ska bli parter och som innehåller bestämmelser om frågor som regleras av denna konvention.
2. Parterna i denna konvention kan ingå bilaterala eller multilaterala avtal med varandra i frågor som behandlas i denna konvention för att komplettera eller stärka dess bestämmelser eller underlätta tillämpningen av dess principer.
3. Ingenting i denna konvention ska påverka staters och enskildas rättigheter, skyldigheter och ansvar enligt internationell rätt.

Kapitel X – Ändringar av konventionen

Artikel 50 – Ändringar av konventionen

1. Varje förslag till ändring av denna konvention som läggs fram av en part ska överlämnas till Europarådets generalsekreterare, som ska vidarebefordra det till Europarådets medlemsstater, varje signatär, varje part, Europeiska unionen, varje stat som inbjudits att underteckna denna konvention i enlighet med bestämmelserna i artikel 53 och varje stat som inbjudits att ansluta sig till denna konvention i enlighet med bestämmelserna i artikel 54.
2. Europarådets ministerkommitté ska överväga den föreslagna ändringen och får, efter samråd med de konventionsstater som inte är medlemmar av Europarådet, anta ändringen med den majoritet som föreskrivs i artikel 20.d i Europarådets stadga .
3. Texten till en ändring som Ministerkommittén antar enligt punkt 2 i denna artikel ska vidarebefordras till parterna för godtagande.
4. Ändringar som antas i enlighet med punkt 2 i denna artikel träder den i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på en månad räknat från den dag då alla parter har underrättat Europarådets generalsekreterare om sitt godtagande.

Kapitel XI – Slutbestämmelser

Artikel 51 – Konventionens verkningar

1. Bestämmelserna i denna konvention ska inte påverka bestämmelser i nationell lagstiftning och bindande internationella instrument som redan är i kraft eller kan träda i kraft, enligt vilka förmånligare rättigheter ges eller skulle tillerkännas personer när det gäller att förebygga och bekämpa miljöbrott.
2. Parter som är medlemsstater i Europeiska unionen ska i sina ömsesidiga förbindelser tillämpa Europeiska unionens regler om de frågor som omfattas av denna konvention. Detta påverkar inte den fullständiga tillämpningen av denna konvention i deras förbindelser med andra parter.

Artikel 52 – Tvistlösning

1. Parterna i en tvist om tillämpningen eller tolkningen av bestämmelserna i denna konvention ska i första hand försöka lösa den genom förhandling, förlikning, skiljeförfarande eller med andra fredliga medel som parterna kommer överens om.
2. Europarådets ministerkommitté får inrätta tvistlösningsmekanismer som parterna i tvisten kan använda om de kommer överens om det.

Artikel 53 – Undertecknande och ikraftträdande

1. Denna konvention ska vara öppen för undertecknande av Europarådets medlemsstater, de icke-medlemsstater som har deltagit i utarbetandet av konventionen samt Europeiska unionen.
2. Konventionen ska ratificeras, godtas eller godkännas. Ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument ska deponeras hos Europarådets generalsekreterare.
3. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader räknat från den dag då 10 signatärer, av vilka minst åtta är medlemsstater i Europarådet, har uttryckt sitt samtycke till att vara bundna av konventionen i enlighet med punkt 2 i denna artikel.
4. För en stat som avses i punkt 1 i denna artikel eller Europeiska unionen som senare uttrycker sitt samtycke till att vara bunden av konventionen träder den i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader räknat från dagen för depositionen av ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet.

Artikel 54 – Anslutning till konventionen

1. Efter det att denna konvention har trätt i kraft får Europarådets ministerkommitté, efter att ha samrått med parterna i konventionen och fått deras enhälliga samtycke, bjuda in en stat som inte är medlem i Europarådet och som inte har deltagit i utarbetandet av konventionen till att ansluta sig till konventionen genom ett beslut som fattas med den majoritet som föreskrivs i artikel 20.d i Europarådets stadga och genom enhälligt beslut av företrädarna för de parter som har rätt att delta i ministerkommittén.
2. För varje stat som ansluter sig till konventionen ska denna träda i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre månader efter den dag då dess anslutningsinstrument deponerades hos Europarådets generalsekreterare.

Artikel 55 – Territoriell tillämpning

1. Varje stat eller Europeiska unionen får, vid undertecknandet eller när ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumentet deponeras, ange för vilket eller vilka territorier konventionen ska gälla.
2. Varje part får vid en senare tidpunkt, genom en förklaring ställd till Europarådets generalsekreterare, utvidga konventionens tillämpning till varje annat territorium som anges i förklaringen och för vars internationella förbindelser den är ansvarig eller för vars räkning den är bemyndigad att ingå förpliktelser. För ett sådant territorium ska konventionen träda i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre månader efter den dag då generalsekreteraren tog emot förklaringen.
3. En förklaring som avgetts enligt någon av föregående punkter kan, med avseende på ett territorium som har angetts i förklaringen, återtas genom ett meddelande ställt till Europarådets generalsekreterare. Återtagandet får verkan den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader räknat från den dag då generalsekreteraren tog emot underrättelsen.

Artikel 56 – Förbehåll

1. Förbehåll får inte göras mot någon bestämmelse i denna konvention, med undantag för de fall som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel.
2. Varje stat eller Europeiska unionen får vid tidpunkten för undertecknandet eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument, genom en förklaring ställd till Europarådets generalsekreterare, förklara att den förbehåller sig rätten att inte tillämpa eller endast i särskilda fall eller på särskilda villkor tillämpa bestämmelserna i artikel 33.1 d i denna konvention.
3. På grundval av sin harmoniserade lagstiftning får en organisation för regional integration och dess medlemsstater, vid tidpunkten för undertecknandet eller när de deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument, genom en förklaring ställd till Europarådets generalsekreterare, specificera
 - (a) räckvidden av begreppet ”olaglig” i artikel 3.a i denna konvention, och
 - (b) tillämpningsområdet för begreppen ”nationell lagstiftning”, ”nationella bestämmelser”, ”skyddade” och ”krav” som används för att definiera brott enligt artiklarna 13 och 14, 19–22 och 26–30 i denna konvention.
4. Varje part får helt eller delvis dra tillbaka ett förbehåll genom en underrättelse ställd till Europarådets generalsekreterare. Denna förklaring träder i kraft den dag den mottas av generalsekreteraren.

Artikel 57 – Frånträdande

1. Varje part får när som helst frånträda denna konvention genom en underrättelse ställd till Europarådets generalsekreterare.
2. Ett sådant frånträdande får verkan den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader räknat från den dag då generalsekreteraren tog emot underrättelsen.

Artikel 58 – Underrättelse

Europarådets generalsekreterare ska underrätta Europarådets medlemsstater, de icke-medlemsstater som har deltagit i utarbetandet av konventionen, varje signatär, varje part, Europeiska unionen och varje stat som inbjudits att ansluta sig till denna konvention om

- (a) varje undertecknande,
- (b) deponeringen av ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument,
- (c) dag för konventionens ikraftträdande enligt artiklarna 53 och 54;
- (d) varje ändring som har antagits i enlighet med artikel 50 och datumet då en sådan ändring träder i kraft,
- (e) varje förbehåll och tillbakadragande av ett förbehåll som gjorts i enlighet med artikel 56,
- (f) varje frånträdande som gjorts i enlighet med bestämmelserna i artikel 57, eller
- (g) andra åtgärder, underrättelser eller meddelanden som rör konventionen.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat denna konvention.

Upprättad i [...] den [...] [202x] på engelska och franska språken, vilka båda texter är lika giltiga, i ett enda exemplar, som ska deponeras i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekreterare ska överlämna en vidimerad kopia till var och en av Europarådets medlemsstater, de icke-medlemsstater som har deltagit i utarbetandet av denna konvention, Europeiska unionen och varje stat som har inbjudits att ansluta sig till denna konvention.

BILAGA 2

Förbehåll rörande definitionen av vissa begrepp i Europarådets konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön

I enlighet med artikel 56.3 i konventionen om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön (*konventionen*) förklarar Europeiska unionen att begreppet ”nationell lagstiftning”, som används för att definiera begreppet ”olaglig” i artikel 3 a i konventionen, för Europeiska unionens del ska avse unionsrätt som bidrar till uppnåendet av något av målen för unionens miljöpolitik enligt artikel 191.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, samt lagar och andra författningar i en medlemsstat i Europeiska unionen, eller ett beslut som fattats av en behörig myndighet i en medlemsstat och som ger verkan åt relevant unionsrätt. Samma betydelse ska gälla för begreppen ”inhemsk lag” och ”inhemska bestämmelser” som används för att definiera det relevanta handlandet enligt artiklarna 14, 19, 20, 21, 26, 29 och 30 i konventionen. Dessutom ska begreppen ”skyddad” och ”krav” som används för att definiera det relevanta beteendet enligt artiklarna 13, 22, 27, 28 och 29 i konventionen tolkas i enlighet med nationell lagstiftning, såsom den definieras ovan.